

рични събития. Римскиятъ императоръ Адрианъ е поставилъ основитѣ на сегашния градъ, като го нарекълъ на свое име. Отъ тогава Одринъ е завладяванъ отъ: готи, авари, кръстоносцитѣ, българи, турци и руси. Турцитѣ сж станали господари на Одринъ въ 1361 година въ врѣмето на Султанъ Мурадъ I, който го направилъ своя столица. Одринъ е билъ два пжти прѣвземанъ отъ руситѣ въ 1829 год. и въ 1878 година. Българитѣ сж го п, ѣвземали петъ пжти и напоследъкъ (13 мартъ 1913 г.) шести пжтъ.

Одринъ макаръ и изгубилъ доста отъ своето вжтрѣшно значение, но като градъ заобиколенъ съ три мжчно-проходни рѣки и вълнообразни хълмове, има важно военно значение. Яко укрѣпенитѣ му крѣпости на Айвасъ-баба, Карталъ-тепе, Каикъ, Ялдъзъ-табия и др., оградени съ телени мрѣжи и други изкуствени прѣпятствия правеха голѣма прѣчка за прѣвзимането му. Цѣлата втора армия го държа шесть мѣсеци обсаденъ, когато най-сетнѣ храбритѣ български войници: шипченци, родопци, на пристѣпъ, а българската артилерия съ бомбардировка на фортоветѣ го сломи. Само за 24 часа Одринъ падна, тогава името на българина се разнесе по цѣлъ свѣтъ. Българскитѣ войски влѣзоха тържествено въ Одринъ и записаха датата **13-и мартъ, 1913 година** въ своята история, като прибавиха къмъ историята на Одринъ още едно ново завладяване. Владѣхме Одринъ само четири мѣсеца.

На 16 юни минахъ за последенъ пжтъ прѣзъ тоя чуденъ градъ. Никога не можахъ да повѣрвамъ, че и сега ще нахравимъ сжщата грѣшка, каквато сж правили нашитѣ дѣди.

Уви! Одринъ пакъ падна въ турски ржцѣ, защото бѣ оставенъ безъ защитници.
